

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 23/09/2023

PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 3

NÓI RÕ VỀ PHƯƠNG PHÁP TU TRÌ

(BÀI MƯỜI BA)

Hòa Thượng nói: **“Trong *“Kinh Vô Lượng Thọ”* dạy chúng ta: *“Khéo giữ khẩu nghiệp không nói dối người, khéo giữ thân nghiệp bất phạm oai nghi, khéo giữ ý nghiệp thanh tịnh vô nhiễm”*. Chúng ta đã thực tiễn được ba câu nói này chưa?”**. Hằng ngày, chúng ta thường tùy tiện, phóng túng trong cách khởi tâm động niệm, hành động tạo tác, đối nhân xử thế tiếp vật. Chúng ta không kiểm soát được ba nghiệp thì thân tâm chúng ta không thanh tịnh, nếu thân tâm chúng ta không thanh tịnh thì chúng ta làm Phật sự, Phật sự cũng trở thành Ma sự. Hằng ngày, chúng ta làm Ma sự, làm việc của Ma thì chúng ta sẽ phiền não, chướng ngại. Chúng ta luôn làm theo tập khí, phiền não: Thân thì sát, đạo, dâm vọng; Miệng thì nói dối, nói lừa dối, nói lời hung ác, nói lời thô tục; Ý thì tham, sân, si. Chúng ta tu học mà chúng ta không có được lợi ích thì chúng ta sẽ quay lại oán trách Phật, oán trách Thánh Hiền chúng ta sẽ trở thành đồ chúng của Ma. Nhiều người huỷ báng Phật, huỷ báng Thánh Hiền lại đã từng là người học Phật, học đạo đức Thánh Hiền.

Xã hội càng hiện đại thì con người càng bị cám dỗ, ô nhiễm bởi vật chất, xa lìa với tự tánh thanh tịnh. Hôm qua, có người nói với tôi, Mẹ của họ 91 tuổi nhưng một năm họ chỉ về thăm Mẹ được một lần, người Mẹ luôn hỏi người con khi nào sẽ về, lúc nào về thì nhớ ấn chuông cửa. Những người Mẹ luôn canh cánh trong lòng nỗi nhớ con. Có rất nhiều người mong được đến sống ở nước Mỹ vì họ cho rằng ở đó họ sẽ có đời sống vật chất đầy đủ. Chúng ta phải biết rằng, tất cả đều do phước trong vận mạng của chúng ta quyết định. Nếu trong vận mạng chúng ta không có mà chúng ta mượn trước để dùng thì sau này chúng ta sẽ phải trả. Điều bày giống như chúng ta dùng thẻ ngân hàng tiêu trước trả sau. Người xưa nói: **“Người phước ở đất phước”**. Hôm trước, đảo Hawaii nơi ở của những người rất giàu có cũng bị cháy, rất nhiều người mất nhà, mất mạng. Nhiều người không hiểu rằng: **“Nhất ả nhất trắc mạc phi tiền định”**. Một bữa ăn, một ngụm nước đều do phước trong vận mạng của chúng ta đã định. Chúng ta tích cực tạo phước, chúng ta có phước thì đất chúng ta đang ở cũng sẽ tự sinh phước. Nhiều người càng học Phật càng có nhiều tham cầu, vọng tưởng, càng xa với Phật hơn!

Đời sống của Thánh Hiền rất thanh cao, giản dị. Ngài Nhan Hối ăn cơm bằng rá trúc, uống nước bằng phễu tre nhưng Ngài Khổng Tử nói: “*Nhan Hối không muốn thay đổi niềm vui đó!*”. Nhiều người sống trong nhà cao, cửa rộng, ăn bằng bát đĩa ngọc nhưng họ vẫn cảm thấy không vui, họ vẫn cảm thấy phiền não. Những thứ chúng ta đang có không phải là thật, niềm vui chân thật là niềm vui đến từ trong nội tâm. Tôi rất cảm xúc khi nghe Hòa Thượng nói: “*Tôi đến đây như một lữ khách, khi tôi ra đi cũng như một lữ khách!*”. Ngài không có tài sản để phải viết di chúc cho người khác. Những người có tâm thái như vậy thì tất cả việc làm của họ đều là Phật sự, tâm của họ luôn tự tại, an vui.

Khi Thích Ca Mâu Ni Phật còn tại thế, hoàng tử A Xà Thế con của vua Tần Bà Sa La vì muốn nhanh chóng được lên ngôi nên đã bắt vua cha bỏ vào ngục, hoàng hậu Vi Đề Hy vợ vua Tần Bà Sa La vô cùng đau khổ trước hoàn cảnh gia đình nên bà đã hỏi Thích Ca Mâu Ni Phật về những điều kiện để đến được thế giới Tây Phương Cực Lạc trang nghiêm, thanh tịnh. Đức Phật nói ra các điều kiện để về được thế giới Tây Phương Cực Lạc trong “*Kinh Vô Lượng Thọ*”, trong đó điều kiện đầu tiên là phải khéo giữ ba nghiệp.

Chúng ta quán sát xem hằng ngày, hành vi của chúng ta đĩnh đạc hay hành vi của chúng ta thô tháo? “*Khéo giữ thân nghiệp bất phạm oai nghi*” nghĩa là người học Phật, người học đạo Thánh Hiền thì phải có dáng vẻ của người học Phật, người học đạo Thánh Hiền, người làm Thầy Cô giáo phải ra dáng của Thầy Cô giáo. “*Oai nghi*” cũng chính là “*Luật nghi*”, “*Luật nghi*” là chuẩn mực, khuôn khổ, phép tắc. Hằng ngày, chúng ta tụng Kinh là để chúng ta thâm giải Kinh nghĩa, để chúng ta thực tiễn những lời Phật dạy trong cuộc sống hằng ngày.

Tôi đang ở Đà Nẵng, sáng nay tôi chợt phản tỉnh, ngôi nhà chúng tôi đang ở có bốn phòng, tôi và học trò đang ở ba phòng, năm người trong gia đình chủ nhà chỉ đang ở chung trong một phòng. Đây là chúng ta đang chiếm tiện nghi của người, chúng ta phạm phải “*luật nghi*”. Hằng ngày, chúng ta nhìn thấy chiếc chổi bị bẩn mà chúng ta không mang đi rửa thì đó cũng là chúng ta đã phạm phải “*luật nghi*”. Tôi phải nhắc từng việc nhỏ nhất, để chúng ta sống trong thực tế, không ảo danh, ảo vọng.

Hằng ngày, chúng ta có sống trong trật tự không? Nếu chúng ta làm mọi việc một cách tùy tiện, không có trật tự thì những việc chúng ta làm chỉ là Ma sự. Hòa Thượng nói: “*Vạn vật quy nguyên*”. Vạn vật phải quay về với đúng trật tự của nó. Thí dụ, chúng ta ra chăm sóc vườn rau thì chúng ta phải biết làm như thế nào để vườn rau phát triển xanh tốt. Tôi cũng đọc những câu trong “*Kinh Vô Lượng Thọ*” này vài trăm lần nhưng tôi vẫn chưa thâm giải nghĩa thú mà tôi chỉ hiểu được một cách mờ nhạt. Hằng ngày, chúng ta vẫn dùng thân tâm bất tịnh để làm việc thì mọi việc chúng ta làm đều là việc của ma.

Người xưa nhắc chúng ta: “*phải ngày ngày tự phản tỉnh, tự làm mới*”. Đó chính là thân chúng ta “*bất thất luật nghi*”. Tôi nhìn thấy người khác làm việc thì tôi quan sát và học làm theo. Lần đầu tiên tôi trát một bức tường, sau mỗi lần trát tôi đều rút kinh nghiệm để lần sau tôi có thể làm tốt hơn. Tâm ý chúng ta qua loa, chúng ta sợ được mất, thành bại nên chúng ta mất đi sự tự chủ. Khi chúng ta đứng trước đám đông, chúng ta cho rằng mình phải nói thật tốt thì chúng ta đã tự đặt cho mình áp lực, chúng ta khiến mình không biết nói gì.

Hòa Thượng nói: “***Thân, khẩu, ý của chúng ta không được để mất đi luật nghi***”. “*Luật nghi*” của thân, khẩu, ý chính là “*Thập thiện*”. Thân tâm của chúng ta thanh tịnh thì việc chúng ta làm mới là Phật sự. Chúng ta cho rằng mình phải làm được như thế này thì chúng ta đang sống trong “*đại vọng tưởng*”. Thí dụ, chúng ta mới tu được một thời gian ngắn mà chúng ta muốn có công phu như người đã tu hành nhiều năm thì chúng ta đang “*đại cuồng vọng*”. Chúng ta không làm theo lời dạy của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền thì chúng ta sẽ dần trở thành oan gia của Phật pháp, oan gia với Thánh Hiền. Người phá hoại một cách trực tiếp, mạnh mẽ nhất Phật pháp, đạo Thánh Hiền lại thường là những người đã từng học Phật pháp, đạo Thánh Hiền. Chúng ta hiểu sâu nghĩa lý trên Kinh thì chúng ta mới có thể mang lại lợi ích cho mình và mọi người. Hòa Thượng nói: “***Hằng ngày, chúng ta không làm phiền chúng sanh là phước cho chúng sanh rồi, chúng ta đừng nghĩ là chúng ta đang tạo phước cho chúng sanh***”.

Chúng ta làm theo tập khí, phiền não thì chúng ta sẽ chướng ngại chúng sanh. Đây là chúng ta đang tạo đại tội, chúng ta tạo đại tội thì chúng ta không thể không phiền não, khổ đau. Nhiều người không hiểu lý do vì sao mình phiền não, khổ đau nên họ oán trách người, oán trách Phật Bồ Tát. Nhà Phật nói: “***Tự tác tự thọ***”. Chúng ta tự mình làm tự mình chịu. Chúng ta giống như con nhộng, ngày ngày chúng ta tự nhả tơ để cuốn chặt mình trong đó. Mỗi ngày, con nhộng chỉ nhả một vài sợi tơ, nó đã nhả hàng triệu sợi tơ trong một thời gian dài để tự cuốn chặt mình. Từ vô lượng kiếp, chúng ta đã tạo tác vô lượng vô biên tội nghiệp để tự trói chặt mình thậm chí, ngay trong đời này, hằng ngày, nếu chúng ta làm theo vọng tưởng, phiền não thì chúng ta đã tạo tác ra vô lượng vô biên tội nghiệp, chúng ta đã làm mất đi luật nghi. Thí dụ, khi chúng ta nhỏ cỏ thì chúng ta nhỏ cả rau. Hòa Thượng nói: “***Chúng ta chỉ gạt được những người tâm ý qua loa, chỉ cần người có tâm ý se se thanh tịnh thì họ sẽ nhận ra ngay!***”.

Hòa Thượng nói: “***Trong cuộc sống thường ngày, chúng ta phải làm được ba lời dạy này của Phật, “Khéo giữ khẩu nghiệp” chính là chúng ta không nói dối, không nói lời hung ác, không nói lưỡi đôi chiều và không nói lời thêu dệt; “Khéo giữ thân nghiệp bất phạm oai nghi” là chúng ta làm theo chuẩn mực, chúng ta không sát sanh, không trộm cắp, không tà dâm; “Khéo giữ ý nghiệp thanh tịnh, vô nhiễm” là chúng ta đối với tất cả pháp thế gian, xuất thế gian, tất cả người, sự vật, sự việc đều không khởi tâm tham, sân, si***”. Ngay cả đối với Phật pháp, chúng ta cũng không được khởi tâm mong cầu vì không phải chúng ta mong cầu là sẽ được, chúng ta không

mong cầu thì sẽ không được, chúng ta làm theo đúng tiêu chuẩn thì chúng ta sẽ tự đạt được kết quả. Nhà Phật nói: “**Đắc đạo Bồ Đề uy vô sở đắc**”. Chúng ta đạt đến đạo Bồ Đề thì không có gì là chúng ta không đạt được vì tự tánh của chúng ta vốn đã có đầy đủ. Ở thế gian cũng vậy, chúng ta làm đúng phương pháp thì chúng ta sẽ nhận được kết quả tương ứng. Thí dụ, người khác làm một công việc trong thời gian nửa giờ mà chúng ta làm trong nửa buổi, hay người khác làm một việc chi phí cần thiết là 10 đồng mà chúng ta làm việc đó chi phí hết 100 đồng thì đây là do tâm chúng ta tham danh, ảo vọng nên chúng ta gây thiệt hại.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta làm được những câu nói này thì đức hạnh của chúng ta trở nên hy hữu, khó được!**”. Chúng ta chỉ cần làm được ba câu nói này 60, 70% thì chúng ta đã là người hy hữu, khó được. Hằng ngày, chúng ta thường không tự phản tỉnh nên chúng ta không nhận ra mình đang phạm phải những điều này. Thí dụ, hôm qua, tôi đi xuống phố mua đồ, khi tôi dừng xe tôi có cảm giác bất an, một lúc sau thì có người đến đập cửa xe, họ nói rằng, tôi đỗ xe làm ảnh hưởng đến việc bán hàng của họ. Hằng ngày, chúng ta vì người lo nghĩ, nhường sự tiện nghi cho người thì chúng ta sẽ luôn có sự cảnh giác, sự phản tỉnh. Trong bữa ăn, chúng ta có sự phản tỉnh thì chúng ta sẽ biết mình nên ngồi ở vị trí nào, cách ăn ra sao. Khi tôi đến chỗ của người khác, tôi luôn chọn vị trí ngồi xấu nhất. Chúng ta học Phật pháp nhưng chúng ta chỉ “*đàm huyền thuyết diệu*” thì chúng ta “*cốt khí vẫn hoàn cốt khí*”, nội tâm chúng ta không có sự thay đổi, chúng ta không có được lợi ích!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!